

Jacobina Cederfeldt. (Jakobina í Skorti).

Ein vælkend kona á Tvöroyri, Jakobina í Skorti, doyði nú henda dagin. Stutt her fyrri doyði sonur hennara, Poul í Skorti, sum eisini var kendur nógva-staðni, á hospitalinum í Tórshavn.

Hon var annars komin til tey ár, tá ið ikki kann væntast at verða langt eftir at biða, til deyðin kallar, gekk á ti 83 árinum.

Men hóast hon var komin til henda at rópa óvanliga høga aldur, so var hon rósok og kviklig og kom ikki sjúka uppi, kundt hon liva nóg ár afturat.

Tað er ofta hildið og ivaleyst ikki við óráttum, at hin forna slektin í Föroyum var nóg treystari og kroppsliga sterkari enn hon, ið nú livir. Jakobina í Skorti var gott dómi uppá hetta forna seiggið, sum sat í ti föroyska fólkinum.

Hon var, so gomul hon var, altíð tíðliga á fótum, dámdi ikki at sita hendur í favn, men var altíð uppi í og tók lut í øllum arbeiði, sum fall fyrri í húsinum.

Andaliga frisklig var hon eisini, hevði fylgt við øllum ti, ið hent hevði í Föroyum hesi nógvu ár, hon hevði livað.

Keypstaðin Tvöroyri hevði hon eisini sætt blóma upp, mintist, tá ið plássíð ikki var annað enn ein hagi at kalla, og visti at siga frá, tá ið handils-livið tók við, og skipaflotin kom á fjórðin.

Persónliga hevði livið veitt henni mótburð. Hon sat einkja eftir tveimum monnum. Fyrri maðurin var Óli Olsen (Óli í Skorti). Hin seinri var Svenskari, Cederfeldt, sum fluttur var higar til Föroyar at búgva.

Jacobina í Skorti hoyrir til tað liðið í Föroyum, sum nú fer at fækkast. Ein nýggj tíð og nýggj slekt við nýggjum síðum og hugsanum er komin fram. Heiðrað skal minnið verða á ti slekt, sum farin er.

Hvat ger lögtingið?

Allir menn spyrja nú, hvi okkara háttvirda lögting ikki grýpur inn og ger nakað fyrri at forða hesum óðiliga prisfalli, ið okkara fiskur nú er úti fyrri.

Tíðliga í vár varð ógvuliga nógv bðið fyrri fisk, men so kom fallið mest av ti, at tað eru ovnógvir seljarar her í Föroyum.

Sjálvanda ger tað nakað, at Íslendingar og Norðmenn eisini bjóða fisk út; men föroyskur fiskur hevur altíð staðið hægri í prisi enn bæði norskur og ís-

lendskur, og tað ger hann eisini í ár.

Föroyskur fiskur stóð eisini høgt í prisi í vár; men so fall hann og hvi?

Jú, fiskakeyparar sögdu, at föroyskur fiskur kundt fáast fyrri minni pris, og ti lækkaðu teir eisini. Her liggur allur feilurin.

Vit megu hava eina sølumiðstøð, og tað beinan vegin.

Skal lögtingið ella privatu gera tað?

Hartil er at siga, at privatir hava haft høvi til í ár at stovna eina sølumiðstøð, men hava teir gjørt tað?

Men nú er illa vordíð. Skip koma heim nú. Menn spyrja um pris. Nei, einki boð er. Teir landa, men ikki verður vegað; ti fiskur lætnar, og eingin veit, hvussu leingi hann kemur at liggja.

Tað ljóðar nú, at fiskur er komin so langt niður í prisi, at vónandi kemur annað og betri skil. Tað finnast kanska reiðariir, sum treingja til pening í lötuni, ti tey hava spent so nógvt til keyp og umvølingar, at tey ikki tola at liggja við fiskinum. Tey noyðast so kanska at selja og tað er kanska hett, ið fiskakeyparar rokna við, og so biðja teir bara, til fiskurin fellur enn meira.

Vit Föroyingar taptu óivað hópin av miljónum við at keypa ovdýr skip, ti lögtingið ikki vildi fylgja javnaðarmonnum og viðtaka okkara uppskot um at centralisera keypið av skipum. Nú sær tað út til, at miljón-tapið aftur stendur fyrri durum, ti at lögtingið ikki vil centralisera fiskasöluna.

Selja biligt og keypa dýrt. Tað tekur ein galnan enda.

Harfyrri má lögtingið nú beinan vegin koma saman og stovna eina fiskasölumiðstøð. Tað er kanska ikki meira, enn landsnevndin kann gera, so verður tað skjótari, og tað hastar. Annans fara vit Föroyingar skjótt á húsagang eftir øllum solumerkjum at dóma.

Tað má ikki tarna, sjálvt um 7 tingmenn eru í Danmark. 13 eru heima eftir, og teir megu viðtaka hetta beinan vegin.

Tað er amtmaðurin, sum eigur at kalla tingið saman, og vónandi ger hann tað, ifall landsnevndin ikki kann greiða málið.

J. H. Danhjerg.

Almenn koppavaccinatión

verður í býráðssalinum leygardagin tann 7. juni kl. 2—4 fyrri börn.

Eftirlit av koppum verður leygardagin tann 21. juni kl. 2—4 á sama stað.

TÓRSHAVNAR BÝRÁÐ,
tann 4. juni 1947.

Vi hørte Foraarskaldet.

Digt af KARSTEN HOYDAL

Færoeerne har faaet en ny meget betydelig lyrisk Digter i den godt 30-aarige Karsten Hoydal, hvis for kort Tid siden udkomne Bog *Myrkridd reyða*, s: »Det røde Mørke», saa ganske afgjort betyder en varig Mindesten i de fjeldkronede Atlantoers Litteraturhistorie. Han finder friske Udtryk for den poetiske Digtningens evige Motiver. Han overfører til Læseren sin fine og frodige Sansning af Muld, Græs, Sten og Hav. Hans Kærlighedsdigte er nye i deres Symbolsprog.

I dansk Gengivelse ved Poul P. M. Pedersen bringer vi her et meget karakteristisk Digt af Karsten Hoydal.

Vi hørte Foraarskaldet
og drog til Ødemarken
fra Bygden og dens Øjne
en Aften sidst i Maj.
Vi slentred tæt sammen
igennem grønne Dale
og over brune Banker
saa langt, saa langt af Sted.

Saa drømmende bevæget
var alle Ting i Verden,
var Luft og Jord og Vande
og Meeneekenes Sjel;
det var som tusind Spirer
med bløde Silkeblade
fik Liv i vore Hjerter
med or og vildsom Vækst.

Og vi saa Lam og Blomster
og brustne Æg i Reden —
det leged og det leved
paa Sten, i Muld og Græs.
Med unge spændte Sanser
fornam vi Vaarens Under,
hvert Tegn paa Liv bebudet
den nære Elskovspagt.

Du var kun atten Somre,
skøn som et fagert Landskab:
din Krop med blide Dale,
to Tuer var dit Bryst,
dit Haar var Bjergvægsgræsset,
der flommer ned fra Brinken,
din Hud paa Halsen dufted
af Foraarsmuld og Regn.

Og da jeg trykked Munden
ind mod din Hals forelsket,
fornam jeg Blodet spille
i Pulsens hede Slag.
Og da blev mine Hænder
som fra mig selv gjort frie
og famlede sig blindt frem
til noget lændomsfuldt.

Saa randt to Sjele sammen —
de brast i Elskovslegen
og drev saa bort i Rummet —
de to var blevet eet
som Dug og Sommervarme
og tunge Blomsterdufte —
en Flod fra selve Kilden,
som livet strømmer fra.

Yrkingin er tikin úr „Hjemmets Søndag“ fylgiblað
danska „Social Demokraten“s.

Z. HEINESEN

VÅGSBOTNI

TLF. 83 & 240.

GÖLVTEPPIR, FORLEGGJARAR, LOYPARAR
i stórum úrvali, ymiskum stöddum.

LINOLEUM

gjögnummynstrað.

GÖLVVOXDÚKUR

YVIRALLS

jakkar & buksir, ketildress.

GUMMIFRAKKAR

til konufólk.

IMPREGN. FRAKKAR

DREINGJA-KLÆDNINGAR

BARNA-CYKLUR (3 hjól)

LEIKUTOY

HETLANDS-TÓGV

UNDIRTOY

DÚKAR

DAMUSOKKAR

FLONELL TIL SLOBROKKAR

ULL, KLÚTAR, TROYGGJUR og VÖTTIR
keypast sum vanligt til hægsta dagspris.

Grót og skervur.

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót eiga at venda sær til kom-munukantórið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimað.

Froðbiar sóknar kommuna.